

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกคือนักเรียนที่สูงศักดิ์มาก ลูกต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ครู และสัตกูรู และทำงานรับใช้ทางจิต
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งขับเคลื่อนของผู้ที่เคลื่อนไหวไปในขณะที่พิจารณาว่าตนเองเป็นนักแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด?
- คำตอบ:** พวกเขาไม่ปล่อยให้สติปัญญาของพวกเขาจดจำผู้ที่มีการร่างกายที่ละเอียดอ่อนหรือผู้ที่มีการร่างกายที่มีตัวตนใดๆ พวกเขาเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวและบ้านของเขา ดินแดนแห่งความสงบ เพราะความยิ่งใหญ่ทั้งหมดนั้นเป็นของพ่อผู้เดียว เช่นที่พ่อช่วยเหลือทั้งโลก และชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ในทำนองเดียวกันลูกๆ จะกลายเป็นผู้ช่วยเช่นเดียวกันกับพ่อ

โอมซานติ ก่อนอื่นใดพ่อเตือนลูกๆ ในขณะที่กำลังนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าพ่อ ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณหรือไม่? ขอให้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกว่า ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อและลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าครูด้วยเช่นกัน ประเด็นอันดับหนึ่งก็คือ ลูกคือดวงวิญญาณ พ่อคือดวงวิญญาณ ครูคือดวงวิญญาณด้วย และกูรูก็เป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ทั้งหมดคือหนึ่งเดียวและเป็นเช่นเดียวกัน ลูกกำลังรับฟังเรื่องที่ใหม่ ลูกพูดว่า: บาบาวพวกเรารับฟังสิ่งนี้ทุกวงจร ขอให้สติปัญญาของลูกจดจำว่า พ่อกำลังสอนลูก และลูกๆ ดวงวิญญาณกำลังรับฟังท่านด้วยอวัยวะ ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกๆ ได้รับความรู้จากพระเจ้า ผู้สูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ และให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านให้ความรู้อะไร? ท่านประทานการหลุดพ้นแก่ทุกคน นั่นคือท่านพาลูกกลับบ้าน ท่านพาลูกกลับไปกี่ครั้ง? ลูกรู้เรื่องทั้งหมดนี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดต้องกลับบ้านเหมือนฝูงนก ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียว มีทุกสิ่ง ความบริสุทธิ์ ความสงบและความสุข เป็นสิ่งที่ง่ายดายอย่างมากสำหรับลูกที่จะอธิบายด้วยการใช้ภาพ เมื่อลูกสามารถที่จะเข้าใจว่าอังกฤษอยู่ที่ใดบนแผนที่ พวกเขาก็จะสามารถจดจำอังกฤษได้อย่างง่ายดาย เช่นเดียวกันกับที่นี่ ต้องมีการอธิบายให้แก่นักเรียนแต่ละคน ค่ายกย่องเป็นของผู้เดียวเช่นกัน: ขอคารวะต่อชีวา ต่อพระเจ้า ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อผู้สร้างคือสมาชิกอาวุโสของครอบครัว พ่อเหล่านั้นเป็นพ่อของบ้านที่มีขีดจำกัด ในขณะที่ผู้เดียวนี้คือพ่อของบ้านที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านเป็นครูด้วยเช่นกัน ท่านกำลังสอนลูกอยู่ ดังนั้นลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก ลูกคือนักเรียนที่สูงศักดิ์ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างธรรมดา แนนอนว่าประชาบิดา บราห์มาต้องมีชีวิตอยู่ที่นั่น จะทำอะไรโดยที่ไม่มีท่านได้อย่างไร? ท่านถูกนำมาเลี้ยงดู ดังนั้นท่านต้องเป็นใครบางคนที่เป็นผู้ใหญ่อย่างแน่นอน ดังนั้นผู้ที่ผู้ใหญ่จึงเป็นที่ต้องการ กฎณะจะไม่พูดว่า“ลูกๆ” สิ่งนั้นเหมาะสมกับผู้อาวุโสเท่านั้น จะไม่มีใครเรียกเด็กว่า: บาบา ดังนั้นควรจะไปอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าใคร ลูกควรจะมีความสุขอยู่ภายในเช่นกัน ไม่ว่านักเรียนนั้นจะนั่งอยู่ที่ใดก็ตาม สติปัญญาของพวกเขาก็จะจดจำพ่อและครูของเขา พ่อของเขาและครูของเขาแยกเป็นคนละคนกันไม่ใช่บุคคลเดียวกัน พ่อครูและสัตกูรูของลูกคือคนเดียวกัน และเป็นเช่นเดียวกัน บาบานี้เป็นนักเรียนด้วย ท่านกำลังศึกษาเล่าเรียนด้วย ความแตกต่างเดียวเท่านั้นคือท่านได้ให้ยืมร่างของท่าน ไม่มีความแตกต่างอื่นใด มิฉะนั้นท่านก็เป็นเหมือนกับลูก ดวงวิญญาณนี้เข้าใจสิ่งที่ลูกเข้าใจด้วยเช่นกัน ความยิ่งใหญ่เป็นของพ่อผู้เดียว ท่านถูกเรียกว่าพระกู่ พระอิศวร ฯลฯ ผู้ที่พูดด้วยเช่นกันว่า พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว ลืมผู้ที่มีการร่างกายที่มีตัวตนและละเอียดอ่อนทั้งหมด ลูกคือผู้อาศัยของดินแดนแห่งความสงบ ลูกคือนักแสดงที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีใครอื่นรู้สิ่งเหล่านี้ ไม่มีใครในโลกรู้ประเด็นเหล่านี้ ผู้ที่มาที่นี้ก็เข้าใจขึ้นเรื่อยๆ และยังคงทำงานรับใช้ของพ่อต่อไปเรื่อยๆ ลูกคือผู้ช่วยของพระเจ้าใช่ไหม? พ่อมาเพื่อรับใช้ลูกเช่นกัน ท่านทำงานรับใช้ของการชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เมื่อลูกสูญเสียอาณาจักรของลูกและอยู่อย่างมีความสุข ลูกก็เรียกหาพ่อ ลูกจะเรียกหาผู้เดียวที่ให้อาณาจักรนั้นแก่ลูกเท่านั้น ลูกๆ รู้ว่าพ่อมาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครอื่นในโลกรู้สิ่งนี้ ชาวบาร์ตทั้งหมดเป็นของศาสนาเดียว นั่นคือศาสนาหลัก เมื่อศาสนานั้นหายไป พ่อจึงมาเพื่อก่อตั้งศาสนา นั่น ลูกๆ รู้ว่าพระเจ้าผู้ซึ่งทั้งโลกเรียกว่าอัลล่าห์หรือพระเจ้า ฯลฯ ได้มาที่นี้แล้ว ตามแผนของละครเช่นที่ท่านเคยทำในวงจรที่แล้ว นี่เป็นตอนเดียวกันของก๊อปปี้ที่พ่อมาและดำเนินการก่อตั้ง มีคำกล่าวว่า: บราห์มินและเทพ นักรบไม่ได้ถูกกล่าวถึง เพราะนักรบมี 2 องศาที่ลดน้อยลงไป มีเพียงคำว่า“ขอคารวะต่อบราห์มินและเทพ”เท่านั้นที่ถูกกล่าวไว้ โลกใหม่ถูกเรียกว่าสวรรค์ ยุคเงินจะไม่ถูกเรียกว่าโลกใหม่ เริ่มแรกในยุคทองโลกนั้นใหม่อย่างสมบูรณ์ เวลานี้โลกนี้เก่าที่สุด จากนั้นลูกจะไปสู่โลกที่ใหม่ที่สุด เวลานี้ลูกจะไปสู่โลกนั้น และเหตุนี้เองลูกๆ จึงพูดว่า ลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ให้กลายเป็นนารายณ์ เรารับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง นั่นจะไม่เรียกว่าเรื่องราวของการกลายเป็นเจ้าชาย นั่นจะเรียกว่า

เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พวกเขาคิดว่านารายณ์จะเป็นอีกบุคคลหนึ่ง แต่พวกเขาก็ไม่ได้แสดงประวัติชีวิตของนารายณ์ มีความรู้มากมายหลายประเด็น เหตุนี้เองลูกจึงได้รับความรู้เป็นเวลา 7 วัน ลูกต้องอยู่ในบัทตีเป็นเวลา 7 วัน ไม่ใช่ว่าลูกสามารถมาและพักอยู่ที่นั่นในบัทตีตลอดเวลา ถ้าเป็นเช่นนั้นหลายคนก็จะมีข้ออ้างที่จะต้องอยู่ในบัทตีนี้และเพียงแค้อยู่ที่นั่นเท่านั้น การศึกษาเกิดขึ้นในตอนเช้าและตอนเย็น บรรยากาสนในตอนบ่ายนั้นไม่ค่อยดีนัก ในเวลากลางคืนเช่นกันตั้งแต่เวลา 4 โมงถึงเที่ยงคืน บรรยากาสนั้นเลวร้ายมาก ที่นั่นลูกๆต้องทำความเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึงและกลับมาสะโตประธาน ที่นั่นลูกยังคงอยู่กับงานและธุรกิจของลูกตลอดทั้งวัน มีผู้คนมากมายที่ทำงานและศึกษาเล่าเรียนด้วยเพื่อจะได้งานที่ดีขึ้น ลูกกำลังศึกษาอยู่ที่นั่น ดังนั้นลูกต้องจดจำครูที่กำลังสอนลูก โอเค หากลูกจดจำท่านอย่างเป็นครู ลูกสามารถจดจำทั้งสาม พ่อ ครู และสัทครูในเวลาเดียวกันด้วย เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับลูก ดังนั้นลูกจะสามารถจดจำท่านได้ในทันที ท่านคือบาบาของเรา ครูของเรา และเป็นครูของเราเช่นกัน พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่เราได้รับมรดกแห่งสวรรค์ของเราจากท่าน เราจะไปสวรรค์อย่างแน่นอน สวรรค์ต้องมีการก่อตั้งอย่างแน่นอน ลูกกำลังทำความเพียรพยายามเพื่อให้ได้มาซึ่งสถานภาพที่สูง ลูกเท่านั้นที่รู้อย่างนี้ มนุษย์จะมาเพื่อรู้อย่างนี้เมื่อเสียงของลูกกระจายออกไป ศาสนาทางจิตของลูกบราห์มินคือการทำตามศรัทธาและอยู่อย่างไม่วางใจในงานรับใช้ทางจิตนี้ ผู้คนก็จะมาเพื่อรู้ถึงงานที่สูงส่งที่ลูกกำลังทำการทำตามศรัทธาด้วยเช่นกัน ไม่มีใครอื่นสามารถทำงานรับใช้ทางจิตได้อย่างที่ลูกทำ มีเพียงลูกเท่านั้นที่เป็นของศาสนาบราห์มินที่สามารถทำงานนี้ได้ ดังนั้นตัวลูกเองควรจะมุ่งมั่นอยู่กับงานนี้และอยู่อย่างไม่วางใจในสิ่งนี้เท่านั้น พ่ออยู่อย่างไม่วางใจด้วยเช่นกันใช่ไหม? ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักร ผู้นำของรัฐบาลก็เพียงแค่มาพบกันเพื่อคำจูนและช่วยเหลือทุกคน ลูกกำลังทำอะไรที่นั่นในทางที่แฝงตัว? ลูกคือนักรบนิรนามที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงและแฝงตัว ไม่มีใครรู้ความหมายของสิ่งนี้ ลูกคือกองทัพที่ไม่ก้าวร้าวรุนแรงสองทาง ความก้าวร้าวรุนแรงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือกิเลสที่ทำให้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ ต้องมีการเอาชนะกิเลสนี้ พระเจ้าพูด: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะกิเลสนี้ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลักขมีและนารายณ์เอาชนะโลกใช่ไหม? บาร์ตเคยเอาชนะโลก พวกเขาได้กลายเป็นนายของโลกได้อย่างไร? บุคคลภายนอกจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ สติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัดนั้นเป็นสิ่งที่ต้องการที่จะเข้าใจสิ่งนี้ ผู้ที่เข้าสอบที่สำคัญต้องมีสติปัญญาที่กว้างไกลและไม่มีขีดจำกัด ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองด้วยการทำตามศรัทธา ลูกสามารถอธิบายแก่ใครก็ตามว่าความสงบเคยคงอยู่ในโลกและไม่ได้มีอาณาจักรอื่นใดในเวลานั้น ไม่สามารถมีเพียงความสงบในสวรรค์ ดินแดนสุขาวดีนั้นเรียกว่าสวนของอัลลáh ที่นั่นไม่ได้มีเพียงสวนเท่านั้นที่ต้องการมนุษย์ก็เป็นที่ต้องการด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของดินแดนสุขาวดี ลูกๆควรมีความซาบซึ้งอย่างมากและความคิดของลูกควรจะสูงส่ง ลูกไม่ต้องการความสุขจากภายนอก เวลานั้นลูกคงอยู่อย่างเรียบง่ายอย่างแท้จริง เวลานั้นลูกกำลังจะไปสู่บ้านของฝ่ายสามีของลูก นั่นคือบ้านพ่อแม่ของลูก ลูกมีพ่อสองคนที่นี่ หนึ่งในนั้นคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนและสูงสุดเหนือสิ่งใด และอีกหนึ่ง คือผู้มีตัวตนนี้ผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใดด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกกำลังจะไปสู่ดินแดนของวิษณุ บ้านของฝ่ายสามีของลูก นั่นจะไม่เรียกว่าเป็นดินแดนของกฤษณะ ดินแดนนั้นจะไม่เป็นของเด็ก มันเป็นดินแดนของวิษณุซึ่งหมายถึงดินแดนของลักขมีและนารายณ์ ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ดังนั้นลูกจะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดาอย่างแน่นอน ลูกๆ คือผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า บาบา นั้นเรียกใครบางคนที่ทำความเพียรพยายามที่จะคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณอย่างน้อย 8 ชั่วโมงว่าผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า เมื่อไม่มีปวงกรรม หลงเหลืออยู่ ลูกสามารถกลายเป็นผู้ช่วยและไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก สภาพอยู่เหนือปวงกรรมนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา หากปวงกรรมยังคงหลงเหลืออยู่ก็จะมีกรรมโทษ ลูกๆ สามารถเข้าใจด้วยตนเองว่า การจดจำระลึกถึงต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากมาย วิธีการสำหรับสิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง: เพียงแค่จดจำพ่อ โยคะโบราณของบาร์ตนั้นมีชื่อเสียงโด่งดังมาก ความรู้นี้เป็นไปสำหรับโยคะที่ซึ่งพ่อมาและสอนลูก กฤษณะไม่ได้สอนโยคะ ได้มีการแสดงกฤษณะพร้อมกับบงกัการตระหนักรู้ในตนเอง ภาพนั้นผิดอย่างสิ้นเชิง ลูกต้องไม่จดจำภาพใดๆ เวลานั้นให้ลืมทุกสิ่ง สติปัญญาของลูกไม่ควรจะถูกดึงเข้าไปหาใคร สายใยของลูกต้องชัดเจนอย่างมาก นี่เป็นเวลาที่จะศึกษาเล่าเรียนจลิมโลก พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพียงเท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อพูดว่า: เมื่อลูกมาในครั้งแรก ลูกมาอย่างปราศจากร่างและเวลานี้ลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง ลูกคือผู้ที่มีความสามารถรอบด้าน นักแสดงเหล่านั้นมีขีดจำกัด ในขณะที่ลูกนั้นไม่มีขีดจำกัด เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกเคยเล่นบทบาทนั้นมาหลายต่อหลายครั้ง ลูกได้กลายเป็นนายของความไม่มีขีดจำกัดมาหลายต่อหลายครั้ง การละเล่นเล็กๆ นั้นได้มีการแสดงหลายครั้งภายในการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นตั้งแต่ยุคทองจนถึงยุคเหล็กก็จะเฝ้าแต่ซ้ำรอยต่อไป ทุกสิ่งที่อยู่บนยอดจนถึงส่วนปลายนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูก นั่นคือโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและวางจรัสโลก นั่นคือเรื่องราวทั้งหมด ลูกไม่มีสัมพันธใดกับแผ่นดินอื่น ศาสนาของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขอย่างมาก เมื่อถึงเวลาสำหรับผู้อื่นที่จะมา พวกเขาจะมาอีกครั้ง เช่นที่ลูกลงมาตามลำดับกันไป ลูกก็จะกลับไปอีกครั้งในลักษณะเดียวกันนั้น พวกเขาจะพูด

อะไรถึงศาสนาอื่น? ลูกเพียงแค่ออกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ลืมภาพทั้งหมดนั้น ฯลฯ และจดจำพ่อผู้เดียว ไม่ควรจดจำแม้แต่บราห์มา วิษณุ หรือชังการ์ เพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณสูงสุดคือสัญลักษณ์รูปไข่ ใครบางคนจะสามารถมีสัญลักษณ์เหมือนรูปไข่ได้อย่างไร? แล้วท่านจะสามารถพูดความรู้ได้อย่างไร? ท่านจะคลำลูกด้วยการพูดผ่านเครื่องขยายเสียงที่ซึ่งลูกจะรับฟังหรือ? ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นด้วยแรงบันดาลใจ ไม่ใช่ว่าท่านนั้นคลำชังการ์ ทั้งหมดนี้ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร การทำลายล้างต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน เช่นที่ลูกๆ ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกาย ดังนั้นพระเจ้ก็เช่นกันที่พูดกับลูกๆ บทบาทของท่านสูงส่งและพิเศษสุด มีพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: บทบาทของพ่อพิเศษสุด ผู้ที่มาที่นี้ในวงจรก่อนหน้านี้จะเฝ้าแต่มา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตคือละคร ไม่สามารถมีความแตกต่างแม้เพียงน้อยนิดได้ ลูกต้องคิดถึงการทำความเพียรพยายามเช่นกัน ไม่ใช่ลูกจะพูดว่าความเพียรพยายามของลูกมีน้อยกว่าเพราะเป็นไปตามละคร ในกรณีนั้นสถานภาพที่ลูกได้รับจะต่ำมาก ความเพียรพยายามของลูกต้องเข้มข้น อย่าได้ปล่อยสิ่งนั้นไว้กับละคร เฝ้าแต่ตรวจสอบชาร์ตของลูก เฝ้าแต่เพิ่มชาร์ตของลูก จดบันทึกว่า; ชาร์ตของลูกเพิ่มขึ้นหรือลดลง? ต้องให้ความสนใจอย่างมาก ที่นี้ลูกมีมิตรที่เป็นบราห์มิน ในขณะที่ข้างนอกมีแต่มิตรที่ไม่ดี พวกเขาพูดในสิ่งผิดเท่านั้น เวลานี้พ่อกำลังนำลูกออกมาจากมิตรที่ไม่ดี มนุษย์เปลี่ยนวิธีการใช้ชีวิตและการแต่งกายของพวกเขา ฯลฯ เพราะได้รับอิทธิพลจากมิตรที่ไม่ดี พวกเขาได้เปลี่ยนแผ่นดินและเครื่องแต่งกายของพวกเขาโดยสิ้นเชิง นี่เป็นเหมือนกับการดูถูกดูหมิ่นศาสนาของพวกเขา ดูที่ทรงผมของพวกเขา! มีจิตสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาใช้จ่ายเงิน 100 ถึง 150 รูปี เพียงแค่มีทรงผมของพวกเขา นั่นเรียกว่าสำนึกที่เป็นร่างอย่างที่สุด พวกเขาไม่สามารถรับความรู้ได้ บาบาสพูดว่า: จงอยู่อย่างเรียบง่ายอย่างแท้จริง เมื่อลูกสวมใส่สำหรับราคาแพงสิ่งนี้คือสำนึกที่เป็นร่าง เพื่อที่จะตัดสำนึกที่เป็นร่าง ทุกสิ่งที่ลูกสวมใส่ควรจะเป็นเรียบง่ายอย่างมา สิ่งของที่ดีมีราคาแพงนำมาซึ่งสำนึกที่เป็นร่าง ในเวลานี้ลูกอยู่ในสภาพของเครื่องแต่งกายที่ธรรมดา (ก่อนที่เด็กสาวจะแต่งงานเธอสวมเสื้อผ้าเก่าและนิกซาด) จงขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากทุกสิ่ง จงอยู่อย่างธรรมดาให้มาก ลูกอาจจะไปงานแต่งงานในเสื้อผ้าที่มีสีสันเพื่อที่จะทำตามความรับผิดชอบของลูก แต่เมื่อลูกมาถึงบ้านก็ให้เปลี่ยนชุด เวลานี้ลูกต้องไปอยู่เหนือเสียง ผู้ที่อยู่ในสภาพของการปลดเกษียณก็จะสวมเสื้อผ้าสีขาว ลูกทั้งหมดไม่ว่าจะเยาว์วัยหรือแก่ชราอยู่ในสภาพของการปลดเกษียณ ให้เตือนแม้แต่เด็กเล็กๆ ว่าให้จดจำชีพบาบา พวกเขาจะได้รับประโยชน์จากสิ่งนี้เท่านั้น เวลานี้พวกเรากำลังจะไปหาชีพบาบา แค่นี้เอง อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ความสนใจเสมอและให้แน่ใจว่าพฤติกรรมของลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับสำนึกเป็นร่างในทางใดทางหนึ่ง อยู่อย่างเรียบง่ายมาก อย่าได้มีความผูกพันยึดมั่นกับสิ่งใด อยู่อย่างระมัดระวังมิตรที่ไม่ดี
2. ในขณะที่เพียรพยายามที่จะมีการจดจำระลึกถึง ให้ตัดบ่วงกรรมของลูกทั้งหมดและกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรม อยู่ในสำนึกเป็นดวงวิญญาณเป็นเวลาอย่างน้อยแปดชั่วโมงและกลายเป็นผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า

พร: ขอให้ลูกเป็นอิสระจากบ่วงพันธะและหลุดพ้นในชีวิตและอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างสม่ำเสมอ
จิตสำนึกที่เป็นร่างคือสภาพที่มีขีดจำกัด ในขณะที่การมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณคือสภาพที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อลูกเข้าสู่ร่างกายลูกจะต้องเข้าสู่บ่วงกรรมและข้อจำกัดของกรรม แต่เมื่อลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บ่วงเหล่านั้นทั้งหมดจะจบสิ้น กล่าวกันว่า: ผู้ที่เป็นอิสระจากบ่วงพันธะจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต ในทำนองเดียวกันผู้ที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีขีดจำกัด จะได้รับการหลุดพ้นจากกระแสและสภาพแวดล้อมของโลกรวมถึงทัศนคติที่ตะโมกุนีและการจู่โจมของมายา สิ่งนี้เรียกว่าสภาพของการหลุดพ้นในชีวิตซึ่งลูกต้องสัมผัสประสบการณ์ในยุคบรรจบกัน

คติพจน์: สิ่งบ่งบอกของสติปัญญาที่มีศรัทธาคือผู้นั้นมีชัยชนะที่รับประกันไว้แล้วและไร้ความกังวล ไม่มีสิ่งใดที่ประโยชน์ใดสามารถเข้ามาสู่ดวงวิญญาณเช่นนี้ได้